

Sys Bjerre - Biografi

Albumtitel: "Gør Det Selv"

Releasedato: 8. september

Man bliver ikke automatisk et bohémebarn af at blive født i Vanløse. Det kræver en hård og udmarvende indsats på det københavnske natteliv og restauranten "Byens burger". Det første for at møde en masse andre bohémebørn, og det sidste for at kunne finansiere huslejen i et freakkollektiv på Jagtvej, der ligesom kan give én den kant der skal til, for at man agerer et sted mellem Christiania og Sex and the city. Det kan også være en idé at pynte med et ophold på intensivt musikkursus på Vesterbro; Dels for at få lidt styr på vokalen, og dels for at man kan snige sig med på et radiohit som "Præsident i USA".

Det er i hvert fald sådan bohémebarnet Sys Bjerre har gjort. Født i 1985 som den ældste af tre søskende på en villavej i Vanløse. Datter af to musikerforældre og fra starten af tilværelsen socialt udfordret i kraft af sit ild røde hår, et par temmelig stærke briller og et iltet temperament. Sys tænker tilbage på de tidlige år:

"Det var sjovt at vokse op i Vanløse. Mig og mine søstre brugte en stor del af tiden på at opføre teaterstykker og cirkusforestillinger på græsplænen. Vi har for eksempel engang opført Titanic med kun 2 medvirkende. Jeg tror stykket varede tæt på 1½ time. Mine forældre var meget trætte bagefter."

På trods af dette tidlige kommercielle gennembrud som skuespiller, kommer der et tidspunkt i enhver kunstners liv, hvor Vanløse må være Vanløse, og man må lægge sin hjemstavns bag sig i sin søgen efter fortune and fame – eller i hvert fald noget at give sig til her i tilværelsen. For Sys indebar det en rejse på syv stop med S-toget, knap ti kilometer øst på, til den pulserende storby de kalder København.

"Til at starte med var det svært at finde et sted at få mig passet. Det var ret kompliceret det der med at skulle vaske tøj selv og den slags. Det er det for så vidt stadig. Men jeg fik dog et job og en hamster, og formåede at få mig en kassekredit så jeg kunne komme til Nepal for jeg ville egentlig gerne prøve lidt mere end en tur med S-toget. Og i Nepal går de heller ikke så meget op i det med rent tøj..."

Da Sys vendte hjem var der heldigvis flere der var søde til at passe den nu pladderoptimistiske hippieunge, og én af dem var Thomas Buttenschøn.

Han lod Sys lægge stemme til pigen på sangen "præsident i USA", og det krævede hendes tilstedeværelse ved en god del af Buttenschøns koncerter i efteråret 2007. Når man alligevel skal slæbe gæstesolister med i tourbussen, kan de jo lige så godt varme op også, og sådan mødte de danske musikforbrugere Sys Bjerres egne sange for første gang.

"Jeg kan tydeligt huske første gang jeg skulle spille mine egne sange for et publikum. Det var i Odense, og jeg troede at jeg skulle dø, så nervøs var jeg. Men det var også fordi jeg havde en helt klar følelse af at det var nu jeg skulle bevise, både overfor mig selv, overfor Thomas, min familie og alle de mennesker som tvivlede på mig, at det her det ku jeg godt. Og det her det sku jeg!"

Hvis jeg ikke kunne klare det, så var det simpelthen ikke meningen at jeg skulle lave musik. Sådan havde jeg det virkelig. Der var ikke noget "nåh, hvis jeg kvajer mig her så er der en koncert til i morgen", det var enten eller. Nu eller aldrig. Jeg har altid været lidt dramatisk, tror jeg.

Jeg kan intet huske af koncerten, det lød sikkert ad helvedes til, men bagefter var jeg lykkelig på en helt sindssyg og euforisk måde. Jeg rullede bare rundt på gulvet og hvinede. For der vidste jeg at det var rigtigt, det jeg var i gang med. Det var jo det jeg skulle."

Sangene hun sang er primært opsange. Til hende selv, hendes søskende og hendes veninder. Når man for eksempel har en søster der vejer 50 kilo, men som ikke vil gå i bikini, fordi hun synes hun er for tyk, så udløser det en opsang fra Sys Bjerre. Men ofte er det sig selv hun skælder ud på. For at være for meget, for at være for lidt eller bare for at være en idiot. Det er ikke altid at der kommer en løsning ud af teksterne, men der kan ihvertfald komme fokus på det sted hvor skoen trykker - hvis man da ellers har husket at få sko på inden man gik hjemmefra. Også fyrene, de små kærligheder og tvivlen på samme, livets spørgsmål (som hvorfor man ikke kan danse uden at smadre noget) og ting der bare kan være pisseirriterende, er temaer i sangene. En samling originale numre der blev leveret med Sys specielle syrlige blanding af selvironi og ramme alvor, og med en charme i både stemme og udseende, der fik pladeselskaberne til at spærre øjnene op og kime Sys ned:

"Jeg fik da et chok da Universal ringede. Jeg troede det var en joke. Og så synes jeg ham der ringede var en idiot fordi han sagde at kartoflerne på Sporvejen, hvor jeg arbejder, var dårlige. Men jeg kunne godt selv se at det nok ikke var et godt grundlag at afvise verdens største pladeselskab på, så vi fandt ud af noget, på trods af det med kartoflerne. Og nu elsker jeg jo alle derinde. Det er ligesom en børnehave for meget store børn, og jeg er kommet lige direkte ind på rød stue, det skidehyggeligt."

Men mødet med Universal, og deres Morten Karlvist der stadig ikke kan lide kartoflerne på Sporvejen, førte i første omgang én vigtig ting med sig: 16 opvarmningsgigs for Tue West på hans forårsturné. Den tur bragte Sys og hendes to musikerdrengene Jakob og Tobias rundt i hele kongeriget.

"Jeg har altid selv været kæmpe fan af Tue West, så det var næsten helt ubærligt at få lov til at komme med på hans tour. Jeg lærte helt vildt meget af det. Blandt andet, at store edderkopper skal bo i bure hver for sig, ellers æder de hinanden. Og at det er dumt at headbange direkte ned i et ølglas, men det var nu Jakob som fandt ud af det sidste mest."

Alle der overværede en af opvarmningskoncerterne kunne fryde sig over den spontane begejstring og overraskelse i publikums ansigter, når Sys og bandet sluttede af med "Malenesangen". En klar indikation af hvad sommeren 2008 kom til bringe for Sys Bjerre og ikke mindst lytterne af de 23 ud 26 danske radiostationer der tog Malenesangen til sig. Faktisk i en grad så sangen gik nummer et på Tjeklisten, lå seks uger som det mest downloadede nummer på Itunes og har været hørt over 96.000 gange på Myspace.

"Det er overvældende med den interesse der har været for Malene. Jeg behøver slet ikke synge selv når vi spiller den live, alle kan den. Det er virkelig syret, og jeg bliver så stolt og også lidt ydmyg, og så glemmer jeg rent faktisk helt teksten fordi det er så uvirkeligt. Det kan være jeg værner mig til det, og ellers synger jeg jo alle de andre numre selv indtil videre."

Papirarbejdet blev overstået. Kontrakten med Universal kom på plads og scenen var sat i det legendariske Medley studie, der meget passende ligger midt på Vesterbro. Her sidder en mand der hedder Søren Mikkelsen bag en masse knapper og hjælper til hverdag folk som Kim Larsen, Isaam B og Junker med at få deres plader til at lyde ordentligt. Nu fik han pludselig en uprøvet sangerinde med uglet hår og en tøjtiger under armen ind gennem sin lydtætte dør.

”Det har været helt fantastisk at indspille plade i Medley med Søren. Han har været så flink og tålmodig, og det har nok ikke været helt let hele tiden. Jeg er lidt forvirret, og ikke særlig teknisk dygtig, så for det meste ved jeg ikke hvad jeg gør, og bestemt ikke hvordan jeg skal gøre det. Men det er jo gået over al forventning, og selv mit sindssyge band har han formået at få holdt styr på. Vi er alle sammen meget tilfredse med resultatet!”

Resultatet er albummet ”Gør det selv” der rammer gaden 8. september, og som følges op med masser af Sys Bjerre live koncerter over hele landet resten af efteråret.

Universal Music
www.universal.dk